

Conférence des Cours constitutionnelles européennes
Conference of European Constitutional Courts
Konferenz der europäischen Verfassungsgerichte
Конференция Европейских Конституционных Судов

**JUSTIȚIA CONSTITUȚIONALĂ:
FUNȚII ȘI RAPORTURILE CU CELELALTE
AUTORITĂȚI PUBLICE**

*Raport național pentru cel de-al XV^{lea} Congres al Conferinței
Curților Constituționale Europene, prezentat de
Curtea Constituțională a Federației Ruse*

I. RAPORTURILE CURȚII CONSTITUȚIONALE CU PARLAMENTUL ȘI GUVERNUL

- 1. Rolul Parlamentului (eventual al Guvernului) în procedura de numire a judecătorilor la instanța de contencios constituțional. După numire, aceeași autoritate îi poate revoca pe judecătorii instanței constituționale? Care sunt motivele / temeiurile unei asemenea revocări?**

În conformitate cu articolul 9 din Legea Constituțională Federală «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse», judecătorii Curții Constituționale sunt numiți individual de către Consiliul Federației, prin vot secret, la propunerea Președintelui Federației Ruse.

Revocarea unui judecător al Curții Constituționale a Federației Ruse va fi dispusă de Consiliul Federației, la propunerea Curții Constituționale, în cazul când s-a încălcat procedura de numire în funcția de judecător al Curții Constituționale, astfel cum este prevăzută de Constituția Federației Ruse și de Legea Constituțională Federală mai sus menționată; precum și în cazul comiterii unor fapte care aduc atingere onoarei și demnității funcției de judecător (în această situație propunerea va fi adoptată cu o majoritate calificată – prin votul a cel puțin două treimi din numărul judecătorilor Curții Constituționale). În alte situații, clar precizate, revocarea este pusă în aplicare direct, prin decizia Curții Constituționale.

- 2. În ce măsură instanța de control constituțional are autonomie financiară – în stabilirea și administrarea bugetului de cheltuieli?**

Articolul 124 din Constituția Federației Ruse prevede o garanție generală a independenței financiare a instanțelor judecătorești, stipulând că acestea sunt finanțate numai de la bugetul federal, iar finanțarea trebuie să asigure posibilitatea administrării depline și independente a justiției, în conformitate cu legislația federală.

Potrivit articolului 7 din Legea Constituțională Federală «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse», finanțarea Curții Constituționale a Federației Ruse este prevăzută în bugetul federal și va asigura ca toate activitățile jurisdicționale ale Curții Constituționale să se desfășoare în mod independent. Anual, la elaborarea bugetului federal, se alocă distinct fondurile necesare asigurării funcționării Curții Constituționale, care sunt gestionate autonom de către Curtea Constituțională. Nivelul estimat al cheltuielilor Curții Constituționale nu poate fi diminuat în raport cu exercițiul financiar anterior.

3. Poate fi modificată legea de organizare și funcționare a instanței constituționale de către Parlament, însă fără consultarea acesteia?

Există o astfel de posibilitate, deoarece nici Constituția Federației Ruse, nici Legea Constituțională Federală «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse» nu prevăd obligația legiuitorului de a consulta Curtea Constituțională înainte de modificarea legii sale de organizare și funcționare. Pe de altă parte, principalele coordonate privind funcționarea Curții Constituționale sunt consacrate de Constituția Federației Ruse (articolul 125). În practică au loc consultări cu Curtea Constituțională în ceea ce privește inițiativele legislative referitoare la organizarea și funcționarea acesteia.

4. Instanța constituțională are competența verificării constituționalității regulamentelor de organizare și funcționare a Parlamentului, respectiv Guvernului?

În conformitate cu articolul 125.2 din Constituția Federației Ruse, Curtea Constituțională se pronunță, între altele, cu privire la conformitatea actelor normative ale Consiliului Federației, ale Dumei de Stat și ale Guvernului Federației Ruse, cu Constituția Federației Ruse. Dispoziția este reluată și în articolul 3 din Legea Federală Constituțională «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse». Astfel, regulamentele Parlamentului și Guvernului, fiind acte normative ale acestora, pot constitui obiect al controlului Curții Constituționale.

5. Controlul de constituționalitate: specificați tipul / categoriile de acte asupra cărora se exercită controlul.

În conformitate cu articolul 125 din Constituția Federației Ruse și articolul 3 din Legea Federală Constituțională «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse», Curtea Constituțională, la cererea Președintelui Federației Ruse, a Consiliului Federației, a Dumei de Stat, a unei cincimi din numărul membrilor Consiliului Federației sau din numărul deputaților Dumei de Stat, a Guvernului Federației Ruse, a Curții Supreme a Federației Ruse și a Curții Supreme de Arbitraj a Federației Ruse, precum și a organelor legislative și executive ale entităților Federației Ruse, hotărăște cu privire la conformitatea cu Constituția Federației Ruse a următoarelor acte:

- a) legile federale, actele normative ale Președintelui Federației Ruse, ale Consiliului Federației, ale Dumei de Stat și ale Guvernului Federației Ruse;
- b) constituțiile republicilor, cartele, legile și alte acte normative ale entităților Federației Ruse, adoptate în materii ce țin de competența organelor de stat din Federația Rusă sau de competența comună a organelor de stat din Federația Rusă și din entitățile Federației Ruse;

- c) tratatele între organele de stat ale Federației Ruse și organele de stat ale entităților din Federația Rusă, tratatele între organele de stat ale entităților din Federația Rusă;
- d) tratatele internaționale ale Federației Ruse, care nu au intrat în vigoare.

Pentru soluționarea plângerilor împotriva încălcării drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor și organizațiilor, Curtea Constituțională – sesizată de instanțelor judecătorești – verifică constituționalitatea dispozițiilor legale care au fost aplicate sau urmează a fi aplicate într-un caz concret.

- 6. a) Parlamentul și Guvernul, după caz, procedează de îndată la modificarea legii (respectiv a actului declarat neconstituțional) în sensul punerii de acord cu legea fundamentală, potrivit deciziei instanței de contencios constituțional. Care este termenul stabilit în acest sens? Există și o procedură specială? În caz contrar, specificați alternativele. Exemplificați.**

Articolul 80 din Legea Constituțională Federală «Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse» reglementează această problemă, după cum urmează.

Dacă prin decizia Curții Constituționale se declară neconstituțională, în întregime sau parțial, o dispoziție dintr-o lege constituțională federală sau o lege federală (ori dispoziții ale acesteia), sau dacă în urma deciziei Curții Constituționale rezultă necesitatea eliminării unei lacune existente în acea reglementare, Guvernul Federației Ruse va înainta Dumei de Stat, în cel mult trei luni de la publicarea deciziei Curții Constituționale, un nou proiect de lege constituțională federală, respectiv un nou proiect de lege federală sau mai multe proiecte conexe sau, după caz, un proiect de lege pentru modificarea legii declarată parțial neconstituțională. Proiectele de lege vor fi dezbătute de către Duma de Stat în procedură extraordinară.

Dacă prin decizia Curții Constituționale se declară neconstituțională, în întregime sau parțial, o prevedere dintr-un act normativ al Guvernului Federației Ruse, sau dacă în urma deciziei Curții Constituționale rezultă necesitatea eliminării unei lacune existente existente în acea reglementare, Guvernul Federației Ruse, în cel mult două luni de la publicarea deciziei Curții Constituționale, va abroga actul normativ și, fie că va adopta un nou act normativ, fie că va aduce modificări și/sau completări actului normativ constatat ca fiind în parte neconstituțional.

- 6. b) Parlamentul poate invalida decizia curții constituționale: precizați în ce condiții.**

În conformitate cu articolul 79 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, deciziile Curții Constituționale sunt definitive, nu pot fi recurate și produc efecte din momentul pronunțării. Ele se aplică

direct și nu necesită confirmare din partea altor organisme sau persoane oficiale. Forța juridică a deciziilor Curții Constituționale prin care se declară neconstituționalitatea unui act normativ nu poate fi anulată prin adoptarea repetată a aceluiași act.

7. Există mecanisme de cooperare instituționalizată între Curtea Constituțională și alte organe? Dacă da, care este natura acestor contacte / ce funcții și prerogative se exercită de ambele părți?

În conformitate cu articolul 50 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, solicitările din partea Curții Constituționale pentru a-i fi comunicate texte de acte normative și alte acte juridice, documente și copii ale acestora, dosare, informații și alte materiale; pentru certificarea de documente și texte ale actelor normative, efectuarea de verificări, studii și expertize; pentru stabilirea anumitor împrejurări; pentru asistență din partea specialiștilor; pentru explicații, consultări și opinii de specialitate în cauzele aflate în examinare ș.a. au caracter obligatoriu față de toate organele, organizațiile și persoanele cărora le sunt adresate.

Există, de asemenea, reprezentanți plenipotențari ai Președintelui Federației Ruse, ai Consiliului Federației, ai Dumei de Stat, ai Guvernului Federației Ruse, ai Ministerului de Justiție al Federației Ruse și ai Procuraturii Generale a Federației Ruse care participă la procedurile în fața Curții Constituționale.

II. SOLUȚIONAREA CONFLICTELOR JURIDICE DE NATURĂ ORGANICĂ DE CĂTRE CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

1. Care sunt trăsăturile conținutului conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritățile publice?

Curtea Constituțională a Federației Ruse poate soluționa direct conflictele de competență dintre organele puterii de stat (conflicte de competență în sens restrâns) și, de asemenea, poate rezolva probleme privitoare la competență în cadrul controlului de constituționalitate asupra unui act normativ, stabilind dacă respectivul act a fost adoptat în limitele competențelor definite prin Constituția Federației Ruse.

Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse” reglementează aspectele legate de conflictele de competență (în sens restrâns) într-un capitol special, în care se precizează:

1) Condițiile de admisibilitate a cererii:

- competența disputată să fie definită de Constituția Federației Ruse;
- conflictul să nu poarte asupra competenței instanțelor de judecată într-o anumită cauză;
- conflictul să nu fi fost soluționat sau să nu poată fi soluționat prin alte mijloace;
- dacă pentru soluționarea conflictului se prevede procedura obligatorie a unei plângeri prealabile sau cea de reconciliere (în funcție de statutul solicitantului).

2) Limitele controlului: Curtea Constituțională examinează conflictele de competență exclusiv din perspectiva separației puterilor statului: legislativă, executivă și putere judecătorească, precum și a delimitării competențelor și atribuțiilor între organele puterilor statului.

2. Dacă instanța de contencios constituțional are competența soluționării acestor conflicte.

Curtea Constituțională a Federației Ruse este singura autoritate competentă să soluționeze astfel de conflicte în cadrul unei proceduri judiciare.

3. Care sunt autoritățile publice între care pot apărea astfel de conflicte?

În baza articolului 125 din Constituția Federației Ruse, asemenea conflicte se pot ivi:

- a) între organele federale ale puterii de stat;
- b) între organele puterii de stat ale Federației Ruse și organele puterii de stat ale entităților din Federația Rusă;
- c) între organele superioare ale puterii de stat din entitățile Federației Ruse.

- 4. Actele juridice, faptele sau acțiunile ce pot genera astfel de conflicte: sunt ele legate doar de conflictele de competență sau implică și cazurile când o autoritate publică poate contesta constituționalitatea unui act emis de o altă autoritate publică? Dacă instanța dvs. de control constituțional a soluționat astfel de conflicte. Exemplificați.**

Orice act juridic sau acțiune a unui organ al puterii de stat, prin adoptarea sau îndeplinirea căruia se încalcă competența unui alt organ al puterii de stat poate constitui motiv pentru sesizarea Curții Constituționale a Federației Ruse în vederea soluționării unui conflict de competență. Totodată, anumite acte normative (a se vedea Secțiunea 1, pct. 5 de mai sus) pot fi examinate de Curtea Constituțională nu numai în cadrul unui conflict de competență, ci și în procedura de contestare a actelor normative (inclusiv acolo unde petentul este un organ de stat).

Dar mai mult, există și posibilitatea confirmării constituționalității unui act normativ în cadrul procedurii de jurisdicție constituțională în Federația Rusă. Astfel, cererea adresată Curții Constituționale, în temeiul articolului 85.1 din Legea Federală Constituțională „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, în vederea examinării constituționalității unui act normativ al unui organism al puterii de stat este admisibilă, între altele, atunci când autorul sesizării consideră că prevederile respectivului act sunt aplicabile contrar deciziei oficiale a unui organism federal al puterii de stat prin care se refuză aplicarea și executarea acestora pe motiv că nu sunt conforme cu Constituția Federației Ruse.

- 5. Care sunt titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională în vederea soluționării unui asemenea conflict?**

În conformitate cu articolul 92 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, procedura de soluționare a conflictului de competență (în sens restrâns) poate fi inițiată de organele puterii de stat ale Federației Ruse și de organele puterii de stat ale entităților din Federația Rusă, precum și de către Președintele Federației Ruse, în cazul în care nu se ajunge la un acord cu privire la problema apărută între organele puterii de stat din Federația Rusă și organele puterii de stat ale entităților Federației Ruse, sau între organele puterii de stat din entitățile Federației Ruse. Subiecții îndrituiți să solicite verificarea constituționalității unui act normativ (procedură în cadrul căreia sunt, de asemenea, examinate problemele de competență), sunt enumerați în la pct. 5 din Secțiunea 1 de mai sus.

- 6. Care este procedura de soluționare a unui astfel de conflict?**

În cadrul jurisdicției constituționale, pentru soluționarea conflictelor de competență (în sens restrâns) se aplică aceeași procedură ca și în cazul examinării constituționalității actelor normative.

7. Ce soluții pronunță instanța de contencios constituțional? Exemplificați.

Curtea Constituțională a Federației Ruse, în urma examinării fondului cauzei, pronunță una din următoarele două soluții: fie o decizie prin care confirmă competența acelui organ al puterii de stat de a emite actul sau de a îndeplini acțiunea de natură juridică care a constituit obiectul conflictului de competență, fie o decizie prin care infirmă competența acelui organ al puterii de stat de a emite actul sau de a îndeplini acțiunea de natură juridică care a constituit obiectul conflictului de competență. În cazul în care Curtea Constituțională constată că adoptarea unui act nu era de competența organului puterii de stat care l-a adoptat, respectivul act devine nul de la data menționată în decizia Curții.

Dacă petentul își retrage cererea mai înainte de examinarea cauzei (de exemplu, ca urmare a soluționării conflictului de competență), procedura încetează.

În urma examinării cererii sau a plângerii referitoare la constituționalitatea unei norme, Curtea Constituțională pronunță una dintre următoarele soluții:

- 1) declară norma ca fiind neconstituțională (în întregime sau parțial);
- 2) declară norma ca fiind constituțională;
- 3) declară norma ca fiind constituțională (în întregime sau parțial) în înțelesul juridic constituțional relevat de Curtea Constituțională (pentru definirea noțiunii de *înțeles juridic constituțional* a se vedea răspunsul imediat următor, întrucât problema vizează punerea în aplicare a deciziilor Curții Constituționale).

8. Modalități de îndeplinire a deciziei instanței constituționale: conduita autorităților publice vizate după soluționarea conflictului. Exemplificați.

Deciziile Curții Constituționale a Federației Ruse pot fi implementate în sistemul juridic al Federației Ruse în următoarele modalități:

- 1) În cazul declarării neconstituționalității unei dispoziții legale, aceasta nu va mai fi aplicată de instanțele judecătorești și de alte organe jurisdicționale de la data intrării în vigoare a deciziei Curții Constituționale.
- 2) Dacă din decizia Curții Constituționale rezultă că este necesară eliminarea unei lacune legislative, Curtea Constituțională va atrage atenția legiuitorului cu privire la acest lucru.

Exemplu: Decizia Curții Constituționale din 19 martie 2010, nr. 7-II.

- 3) Dacă dispoziția legală nu a fost declarată neconstituțională, Curtea relevându-i înțelesul juridic constituțional (în cazul când conținutul unei norme poate fi interpretat în diferite moduri, fie din cauza unui text îndoielnic, fie în legătură cu sistemul

relevant al reglementării juridice), adică acolo unde Curtea dă interpretarea normei controversate în lumina supremației principiilor și valorilor constituționale, decizia Curții Constituționale va fi pusă în aplicare prin mijlocirea instanțelor judecătorești care, în aplicarea normei respective, trebuie să țină cont de înțelesul acesteia, astfel cum a fost deslușit de Curtea Constituțională..

Exemple: Deciziile Curții Constituționale din 24 februarie 2004, No. 3-II; 24 martie 2009, nr. 6-II; 26 februarie 2010, nr. 4-II; și altele.

III. EXECUTAREA DECIZIILOR CURȚII CONSTITUȚIONALE

1. Deciziile Curții Constituționale:

- a) sunt definitive;
- b) pot fi recurate, situație în care se vor arăta titularii dreptului, termenele și procedura;

În conformitate cu articolul 79.1 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, deciziile Curții Constituționale sunt definitive și nu fi recurate.

- c) produc efecte *erga omnes* ;
- d) produc efecte *inter partes litigantes*.

În conformitate cu articolul 6 din aceeași Lege Constituțională Federală, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii pe întreg teritoriul Federației Ruse pentru toate organele reprezentative, executive și judiciare ale puterii de stat, organele autorităților locale autonome, întreprinderi, agenții, organizații, funcționari, cetățeni și asociații ale acestora.

Pe de altă parte, odată ce dispoziții ale unui act normativ sau ale unui tratat au fost constatate ca fiind contrare Constituției Federației Ruse, în baza articolului 87 din Legea Constituțională Federală sus-amintită, aceasta constituie temei pentru abrogarea dispozițiilor identice din alte acte normative sau tratate, cu procedura descrisă. Respectivele prevederi nu mai pot fi aplicate de instanțele judecătorești, de alte organisme sau funcționari.

Totodată, în conformitate cu Legea Constituțională Federală (articolul 79.3), hotărârile instanțelor judecătorești și ale altor organe care s-au întemeiat pe acte declarate neconstituționale nu vor mai fi executate, urmând a fi revizuite în cazurile prevăzute de legislația federală.

Cât privește situația părților implicate în procedura constituțională, articolul 100 din Legea Constituțională Federală prevede că, acolo unde Curtea Constituțională a stabilit neconstituționalitatea legii aplicate într-o cauză concretă, aceasta va face obiectul revizuirii de către un organism competent, în conformitate cu procedura legală.

Hotărârile judecătorești pronunțate în baza actelor declarate neconstituționale de către Curtea Constituțională pot fi supuse revizuirii și cu privire la situația altor persoane afectate, chiar dacă ele nu au participat în cadrul procedurii constituționale. O astfel de revizuire poate implica toate procedurile prevăzute de respectivele norme procedurale. Dacă norma este declarată neconstituțională, este posibilă revizuirea hotărârilor judecătorești, în special în cadrul procedurii recursului în supraveghere, ca și în situația descoperirii unor împrejurări noi.

2. De la publicarea deciziei în Monitorul/Jurnalul Oficial, textul de lege declarat neconstituțional:
- a) se abrogă;
  - b) se suspendă, până la punerea de acord a actului/textului declarat neconstituțional cu prevederile legii fundamentale;
  - c) se suspendă, până când legiuitorul invalidează decizia instanței constituționale;
  - d) alte situații.

În conformitate cu articolul 79 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale devin nule de la data pronunțării deciziei Curții Constituționale. Abrogarea dispozițiilor neconstituționale nu anulează obligația organului legiuitor care le-a adoptat de a le elimina din sistemul juridic, cu procedura și în termenele stabilite de Legea Constituțională Federală menționată (articolul 80). După cum dispozițiile legale au fost declarate neconstituționale în întregime sau parțial, această obligație poate fi dusă la îndeplinire în diverse modalități (prin adoptarea unui nou act, prin introducerea de amendamente la actul existent sau prin eliminarea sa). Până la adoptarea unui nou act normativ, Constituția Federației Ruse se aplică în mod direct.

În situația în care anularea imediată a dispozițiilor normative ar putea avea un efect negativ asupra echilibrului valorilor constituționale, Curtea Constituțională poate suspenda executarea deciziei sale și poate preciza o dată ulterioară pentru abrogarea dispozițiilor legale declarate neconstituționale, așa cum prevede articolul 75 din Legea Constituțională Federală menționată.

3. Odată ce curtea constituțională a pronunțat o decizie de neconstituționalitate, în ce mod este aceasta obligatorie pentru instanța de fond și pentru celelalte instanțe judiciare?

După cum s-a arătat mai sus, la pct. 1 din Secțiunea 3, în conformitate cu Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, odată ce Curtea Constituțională a pronunțat o decizie de neconstituționalitate, dispozițiile legale declarate ca fiind neconstituționale nu vor mai fi aplicate de către instanțele judecătorești, iar hotărârile acestora întemeiate pe acte neconstituționale nu vor mai fi executate și vor fi supuse revizuirii în cazurile prevăzute de legislația federală.

4. Atât în controlul *a posteriori* cât și în controlul *a priori*, legiuitorul își îndeplinește, de fiecare dată, și în termenele prevăzute, obligația constituțională de a elimina aspectele de neconstituționalitate?

Curtea Constituțională a Federației Ruse exercită controlul de constituționalitate *a posteriori* (este autorizată să exercite controlul constituționalității actelor care au fost adoptate și promulgate).

Dacă o dispoziție legală este declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională, legiuitorul federal asigură de regulă executarea unei astfel de decizii în termenele stabilite de către Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse” (articolul 80).

5. Ce se întâmplă în situația în care, în termenul prevăzut de Constituție și/sau legislație, legiuitorul nu înlătură viciul de neconstituționalitate? Exemplificați.

Întrucât deciziile Curții Constituționale a Federației Ruse sunt direct aplicabile și nu necesită confirmare din partea altor organisme sau persoane oficiale, este exclusă orice punere în practică a dispozițiilor normative declarate neconstituționale, chiar și dacă legiuitorul nu ar lua măsuri corespunzătoare pentru eliminarea viciilor constatate.

De asemenea, Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse” prevede răspunderea juridică pentru neexecutarea deciziilor Curții Constituționale: potrivit articolului 81 neexecutarea, executarea necorespunzătoare sau împiedicarea executării unei decizii a Curții Constituționale atrage răspunderea juridică în conformitate cu legislația federală.

Codul Penal al Federației Ruse (articolul 315) stabilește răspunderea penală pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești. În practică nu există însă vreun precedent de neexecutare a deciziei Curții Constituționale.

Mecanismul de implementare a răspunderii juridice (răspundere constituțională, în acest caz particular) este prevăzut numai cu privire la organele puterii de stat și organele de conducere ale entităților din Federația Rusă; acesta include măsuri precum dizolvarea organului legislativ (reprezentativ) al puterii de stat sau destituirea din funcție a conducătorului unei entități a Federației Ruse (după cum stipulează în special articolele 3.1, 29.1 din Legea federală nr. 184-FZ din 6 octombrie 1999 „Cu privire la principiile generale de organizare a organelor legislative (reprezentative) și executive ale puterii de stat ale entităților din Federația Rusă”).

6. Prin intermediul altui act normativ, legiuitorul poate consacra din nou soluția legislativă declarată neconstituțională? Argumentați.

În conformitate cu articolul 79.2 din Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”, efectele juridice ale deciziei Curții Constituționale prin care un act este declarat neconstituțional nu pot fi anihilate prin adoptarea unui act identic (care să cuprindă aceleași dispoziții).

7. Curtea Constituțională are posibilitatea de a însărcina alte organe cu executarea deciziilor sale și /sau de a stabili modul în care acestea urmează a fi puse în executare într-o anumită cauză?

Curtea Constituțională a Federației Ruse nu este împuternicită să asigure în mod direct punerea în aplicare a deciziilor sale. Obligația respectării deciziilor Curții Constituționale este stabilită în Constituția Federației Ruse și în Legea Constituțională Federală „Cu privire la Curtea Constituțională a Federației Ruse”. Deciziile Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unor dispoziții legale doar fac trimitere la articolele din Legea Constituțională Federală care prevăd obligația executării deciziilor Curții în mod corespunzător și în termenele stabilite. Nu există mijloace procedurale care să-i permită Curții Constituționale să reacționeze față de neexecutarea deciziilor sale.

Curtea Constituțională este autorizată să indice procedura, termenele și modalitatea specifică de executare a deciziilor sale (articolul 75.1 din Legea Constituțională Federală menționată). În același timp, Curtea Constituțională se va pronunța exclusiv pe chestiunile de drept și se va abține de la a stabili fapte concrete ori de câte ori aceasta intră în competența altor instanțe judecătorești sau a altor organe.